

Дело C-37/20**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

24 януари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal d'arrondissement (Люксембург)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 януари 2020 г.

Жалбоподател:

WM

Ответник:

Luxembourg Business Registers

I. Предмет на главното производство

- 1 На 5 декември 2019 г. жалбоподателят WM подава жалба до Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Районен съд, Люксембург) срещу обединение по икономически интереси Luxembourg BUSINESS REGISTRERS (наричано по-нататък „G.I. E. LBR“), с която иска изменение на решение на G.I. E. LBR от 20 ноември 2019 г. С това решение е отхвърлено искането на жалбоподателя да се ограничи за срок от три години възможността за достъп до информацията, отнасяща се до него, във връзка с качеството му на икономически собственик на гражданско дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO, само за националните органи, кредитни и финансови институции, както и за съдебните изпълнители и нотариусите, действащи в качеството на изпълнител на служебни функции.
- 2 Запитващата юрисдикция Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Районен съд, Люксембург) следва да отговори на въпроса дали WM отговаря на условията на закона, за да може да се ограничи достъпът до информацията

относно качеството му на икономически собственик на гражданско дружество за управление и придобиване на недвижими имоти ЮО.

II. Правна уредба

1. Право на Съюза

– Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС

3 Съгласно съображения 14—16 и 36 от изменената Директива 2015/849:

„(14) Необходимостта от точна и актуална информация за действителния собственик е ключов фактор при разкриването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своята самоличност зад дружествена структура. Ето защо държавите членки следва да гарантират, че правните образувания, учредени на тяхна територия в съответствие с националното право, получават и съхраняват подходяща, точна и актуална информация за своите действителни собственици, в допълнение към основната информация, като име и адрес на дружеството, и доказателства за учредяване и юридическа собственост. С оглед повишаване на прозрачността с цел борба със злоупотребата с правни образувания, държавите членки следва да гарантират, че информацията за действителния собственик се съхранява в централен регистър, намиращ се извън дружеството, в пълно съответствие с правото на Съюза. Държавите членки могат да използват за тази цел централна база данни, в която се събира информация за действителния собственик, или търговския регистър или друг централен регистър. Държавите членки могат да решат задължените субекти да отговарят за попълването на регистъра. Държавите членки следва да гарантират, че във всички случаи тази информация е на разположение на компетентните органи и ЗФР и се предоставя на задължените субекти, когато последните предприемат мерки за комплексна проверка на клиента. Държавите членки следва също така да гарантират, че други лица, които са в състояние да докажат законен интерес във връзка с изпирането на пари, финансирането на тероризма и съответните предикатни престъпления — като например корупция, данъчни престъпления и измами — получават достъп до информация за действителния собственик в съответствие с правилата за защита на данните. Лицата, които са в състояние да докажат законен интерес, следва да имат достъп до информацията относно естеството и мащаба на притежаваните права и техния приблизителен дял.

(15) За тази цел държавите членки следва да могат, в съответствие с националното право, да разрешат по-широк достъп от този, предвиден в настоящата директива.

(16) Своевременният достъп до информация за действителния собственик следва да се осигури по начин, при който се избягва всякакъв риск от нерегламентирано осведомяване на съответното дружество.

[...]

(36) Освен това, с цел да се осигури пропорционален и балансиран подход и да се гарантират правата на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, държавите членки следва да могат да предвидят изключения от изискванията за разкриване чрез регистрите на информация за действителните собственици и от достъпа до такава информация при изключителни обстоятелства, когато информацията би изложила действителния собственик на непропорционален риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване. [...]"

4 Член 30, параграф 9 от изменената Директива 2015/849 гласи:

„При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 5, първа алинея, букви б) и в) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. [...]"

2. Национално право

5 Директива 2015/849 е транспонирана в люксембургското право със Закона от 13 януари 2019 г. за създаване на Регистър на действителните собственици.

6 Съгласно член 15, параграф 1 от Закона от 13 януари 2019 г.:

„С надлежно мотивирана молба до оператора вписано в регистъра правно образуване или действителен собственик може да поиска за всеки отделен случай и при посочените по-долу изключителни обстоятелства да се ограничи възможността за достъп до информацията по член 3 само за националните органи, кредитните и финансовите институции, както и за съдебните изпълнители и нотариусите, действащи в качеството на изпълнител на служебни функции, когато този достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато

действителният собственик не е навършил пълнолетие, или е неправопособен или недееспособен по други причини“.

III. Фактите

- 7 Жалбоподателят WM е икономически собственик на 35 търговски дружества и на гражданско дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO. Всяко от дружествата е поискало достъпът до тази информация, както е определена в член 3 от Закона от 13 януари 2019 г., да бъде ограничен, що се отнася до жалбоподателя, съгласно член 15 от същия закон, тъй като оповестяването на същата информация би изложило него и семейството му на съществен, реален и настоящ „непропорционален риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“. Тези искания са отхвърлени с решения на G.I. E. LBR от 19 и 20 ноември 2019 г., като решението относно гражданското дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO е прието на 20 ноември 2019 г.

IV. Доводи на страните

I. WM

- 8 Жалбоподателят твърди, че поради функциите си на пълномощник на търговски дружества, осъществяващи дейност на международно равнище, под търговското наименование XN, му се налага да пътува редовно до страни с нестабилен политически режим, със значителна обща престъпност, която може да създаде за него значителен риск от отвличане, от противозаконно лишаване от свобода, от насилие, и дори от смърт. Рискът щял да бъде още по-голям, ако се оповестяло, че той е ръководител и икономически собственик на едно или друго юридическо лице, тъй като това качество би създало презумпция за собственост върху тези юридически лица и опитът да се извлекат средства в негов ущърб би бил още по-доходоносен. Тези обстоятелства принуждавали жалбоподателя по-специално да си осигури близка лична охрана и да сключи специална застраховка, която да покрива риска от отвличане, премиите по която биха нараснали значително, ако качеството му на икономически собственик на посочените дружества стане публично достояние.
- 9 Жалбоподателят излага два довода в подкрепа на искането си.
- 10 От една страна, защитата, предоставена от закона чрез възможността да се ограничи достъпът до информацията относно качеството на икономически собственик, би трябвало да се преценява не с оглед на юридическите лица, а на личността на икономическия собственик. Друг подход би обезсмислил закона и понятието „икономически собственик“. Поради това следва да се провери дали в това качество икономическият собственик е изложен на по-голям риск. В случая няма значение, че гражданско дружество за управление

и придобиване на недвижими имоти YO не осъществява дейност, която сама по себе си е изложена на повишен риск или поражда такъв.

- 11 От друга страна, качеството на икономически собственик би трябвало да се разглежда с оглед на всички юридически лица, в които жалбоподателят има такова качество, а не само на гражданското дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO. Възможността за ограничаване на достъпа до информация е предоставена поради субективния риск, който съществува за лице, определено като икономически собственик на юридическо лице. При положение че това физическо лице се ползва от посочената защита само за едно от тези образувания, на него му била предоставена неделима защита, която се отнася за всички образувания, в които то има качеството на икономически собственик.

1.2 G.I. E. Luxembourg Business Registers

- 12 G.I.E LBR счита, че положението на жалбоподателя не отговаря на законовите изисквания.
- 13 То обръща внимание на общата философия на разпоредбите на Европейския съюз, залегнали в основата на Закона от 13 януари 2019 г., която е да се гарантира възможно най-широк достъп до информацията относно самоличността на икономическите собственици на юридическите лица. Като дерогация от общия принцип член 15 от Закона от 13 януари 2019 г. би трябвало да се тълкува ограничително.
- 14 G.I. E. LBR оспорва възможността за WM да се позове както на съществуването по отношение на него на „изключителни обстоятелства“, така и на „непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“, както се изисква от закона.
- 15 Що се отнася до понятието „изключителни обстоятелства“, G.I. E. LBR счита, че материалните условия, при които жалбоподателят осъществява дейността си, или имущественото състояние на икономическия собственик не са изключителни обстоятелства, тъй като признаването на обратното би довело до възможността за много лица да се ползват от дерогацията по член 15 от Закона от 13 януари 2019 г. и до голяма степен би го обезсмислило.
- 16 Относно понятието „риск“ G.I. E. LBR изтъква, че той трябва да бъде съществен, реален и настоящ и наистина да застрашава икономическия собственик. То оспорва, че достъпът до информацията относно качеството на WM на икономически собственик на гражданско дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO „би довел до непропорционално повишаване на рисковете, които носи икономическият собственик“. То оспорва по-специално твърдението, че чрез него може да се направят изводи за имущественото състояние на икономическия собственик, или дори да се приеме, че е възможно да се направят такива изводи, че този

достъп може да доведе до непропорционално увеличаване на рисковете, на които той е изложен.

- 17 G.I. E. LBR посочва също, че що се отнася до гражданско дружество за управление и придобиване на недвижими имоти YO, WM фигурира в търговския регистър като съдружник и че понятието „съдружник“ поначало се отъждествявало с това за икономически собственик. Съдържащата се в търговския регистър информация така или иначе била общодостъпна, така че жалбоподателят нямал никакъв интерес от ограничаването на достъпа до данните за качеството на икономически собственик.
- 18 G.I. E. LBR уточнява също, че интернет търсачката, свързана с регистъра на икономическите собственици, не позволявала да се правят проверки чрез имената на икономическите собственици, а само да се избират юридически лица, за да се провери самоличността на икономическите им собственици. Поради това устройството на неговата система не позволявало, освен с цената на значителни усилия, да се идентифицират всички структури, в които дадено физическо лице било обявено като икономически собственик.

V. Преценка на запитващата юрисдикция

1. По понятието „изключителни обстоятелства“

- 19 За да се ползва от предвидената в член 15, параграф 1 от Закона от 2019 г. възможност за ограничаване на достъпа до своите данни, икономическият собственик трябва да докаже, че по отношение на него са налице „изключителни обстоятелства“.
- 20 Люксембургският законодател транспонира понятието „изключителни, определени в националното право обстоятелства“, съдържащо се в член 30, параграф 9 от Директива 2015/849, с израза „посочените по-долу изключителни обстоятелства“, като приема, че „сами по себе си непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване представляват изключителни обстоятелства, които могат да бъдат основание за искане за ограничаване на достъпа до информацията, съдържаща се в [Registre des Bénéficiaires Effectifs] (Регистър на действителните собственици)“ (становище на Правната комисия на Камарата на депутатите, в което изцяло се възпроизвежда становището на правителството, изразено в коментара относно предложените от правителството изменения от 8 октомври 2018 г.).
- 21 Запитващата юрисдикция все пак иска да се установи дали посочването в директивата на уточнения, които следва да бъдат направени в националното право, може да се сведе в националното право до препращане към „непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“, понятия, които вече са част от условията за

прилагане на правния режим, произтичащ от правото на Съюза, и какви са изводите, които националният съд евентуално трябва да направи от мълчанието на националния закон относно уточненията, които трябва да се направят във връзка с понятието „изключителни обстоятелства“.

2. По понятието „риск“

- 22 Освен това икономическият собственик трябва да докаже, че достъпът до данните му би го изложил на „непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“. Тук законът за транспониране по същество възпроизвежда текста на член 30, параграф 9 от изменената Директива 2015/849.
- 23 Запитващата юрисдикция обаче отбелязва, че с приемане на изменението с Директива 2018/843 понятието за риск, което следва да се вземе предвид, се променя, като от излагането на „опасност от измама, отвлечане, шантаж, насилие или сплашване“, става излагане на „непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“. Би могло да се приеме, че чрез добавянето на изискването за „непропорционалност“, това изменение е утежняване, в ущърб на икономическите собственици, на условията, при които може да се ползва ограничаването на достъпа.
- 24 Запитващата юрисдикция посочва, от друга страна, че в текста на френски език на директивата, условието е посочено в две различни форми: в съображение 36 става въпрос за излагане на „непропорционален риск – без на това място в текста да се добавя запетайка – от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“, докато в член 30 се посочва излагане на „непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“. Същата разлика се открива в текста на английски език на директивата, но не в текста на немски език например.
- 25 Тази разлика би позволила тълкуване по два възможни начина. Съгласно първия условието за риска е изпълнено ако икономическият собственик е изложен на непропорционален риск, от каквото и да е естество, или на редица други специфични рискове (измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие, сплашване), при това без да е необходимо те да са непропорционални. Съгласно втория начин условието за риск е изпълнено ако икономическият собственик е изложен на редица от посочените по-горе рискове, като във всеки конкретен случай рискът е специфичен и непропорционален.
- 26 Тъй като неяснотата на текста не може да се отстрани чрез проверка на подготвителните обсъждания за приемането на Директива 2018/843, тя налага тълкуване и сезиране на Съда на Европейския съюз.

- 27 Впрочем според запитващата юрисдикция, която цитира основанието, изложено от WM, определението на понятието „риск“ поставя въпроса дали съответният риск трябва да се разглежда като се държи сметка само за личността на икономическия собственик в отношенията му с конкретно юридическо лице, спрямо което той е икономически собственик, и за което той иска да бъде ограничен достъпът, или трябва да се вземат предвид отношенията, които това лице поддържа в качеството на икономически собственик с други юридически лица, които биха могли да породят риск или да повишат съществуващия риск. Запитващата юрисдикция счита, че може да е уместно да се провери дали за да се характеризира рискът, може да се вземе предвид качество, различно от това на икономически собственик в друго правно образувание, като това на пълномощник на дружество, на лице, заето по трудово правоотношение или на приятел/съпруг на икономическия собственик, на пълномощника на дружество или на лицето, заето по трудово правоотношение.
- 28 Накрая, като препраща към доводите на G.I.E LBR, запитващата юрисдикция иска да се установи дали фактът, че WM е икономически собственик на юридическите лица, осъществяващи дейност под фирмата XN, или поне участието му в същите тези юридически лица, са общоизвестни или фактът, че тази информация е лесно достъпна чрез други способности освен чрез проверката в регистъра на икономическите собственици, е в полза на жалбоподателя. Ето защо в това отношение следва да се постави въпрос на Съда на Европейския съюз.

3. По понятието „непропорционален“ риск

- 29 Запитващата юрисдикция твърди, че критерият за „непропорционалност“ изглежда се прилага при всяко положение за целите на преценката на искане за ограничаване на достъпа до информацията относно икономически собственик, независимо дали рискът е общ или специфичен.
- 30 Прилагането на критерия налага да се претеглят два интереса, които в еднаква степен заслужават защита. Поради това член 30, параграф 9 от Директива 2015/849 повдига въпроса кои противоречиви интереси трябва да се опазят при прилагането му. При първия прочит на разпоредбата в светлината на основополагащата цел на Директива 2015/849 се стига до противопоставяне, от една страна, на преследваната с Директива 2015/849 цел за прозрачност с оглед насърчаването на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и, от друга страна, на закрилата на физическата, моралната и имуществената неприкосновеност на икономическия собственик, която може да бъде накърнена чрез действия, свързани с измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване, извършени от трети лица.
- 31 Вторият прочит отчита съображенията на директивата, които предхождат нормативния текст и служат за преценка на нейния обхват. Критерият за

непропорционалност, който отсъства в Директива 2015/849, е въведен с Директива 2018/843, по-специално в съображение 36 от нея. В него се споменава правото на зачитане на личния живот, което изглежда има едновременно по-широк и по-тесен обхват от аспектите на закрила на физическата, моралната и имуществената неприкосновеност (посочени чрез грижата за предотвратяване на риск изобщо и/или на рискове от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване), както и правото на защита на личните данни, което отново представлява съображение с по-ограничено значение в сравнение със закрилата на физическата, моралната и имуществената неприкосновеност.

VI. Мотиви за преюдициалното запитване

- 32 Като се имат предвид всички изложени по-горе съображения и съмненията относно тълкуването на член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849, необходимо за решаване на спора по главното производство, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Районен съд, Люксембург) сезира Съда на Европейския съюз, за да се произнесе по преюдициално запитване със следните въпроси.

VII. Преюдициални въпроси

- 33 Въпрос № 1: относно понятието „изключителни обстоятелства“

1 а) Може ли член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, доколкото обуславя ограничаването на достъпа до информация относно икономическите собственици от „изключителни, определени в националното право обстоятелства“, да се тълкува в смисъл, че допуска национално право да определи понятието „изключителни обстоятелства“ само като равнозначно на „непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“, понятия, които вече са условие за прилагане на ограничаването на достъп чрез текста на посочения по-горе член 30, параграф 9?

1 б) При отрицателен отговор на въпрос № 1 а) и ако в националното право за транспониране понятието „изключителни обстоятелства“ е определено само чрез препращане към неотноситимите понятия „[на] непропорционален риск, [на] риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване“, трябва ли член 30, параграф 9, посочен по-горе, да се

тълкува в смисъл, че позволява националният съд да не вземе под внимание условието за „*изключителни обстоятелства*“ или той трябва да замести бездействието на националния законодател, като по пътя на съдебното тълкуване определи обхвата на понятието „*изключителни обстоятелства*“? В последната хипотеза, като се има предвид, че съгласно текста на член 30, параграф 9, посочен по-горе, става въпрос за условие, чието съдържание е определено от националното право, възможно ли е Съдът на Европейския съюз да даде насоки на националния съд при изпълнението на неговата задача? При утвърдителен отговор на този последен въпрос, какви са насоките, от които трябва да се ръководи националният съд при определянето на съдържанието на понятието „*изключителни обстоятелства*“?

34 Въпрос № 2: относно понятието „риск“

2 а) Трябва ли член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, доколкото обуславя ограничаването на достъпа до информация относно икономическите собственици от „*непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване*“, да се тълкува в смисъл, че препраща към съвкупност от осем хипотези, първата от които съответства на общ риск, който е поставен в зависимост от условието да е непропорционален, а останалите седем съответстват на специфични рискове, които не зависят от условието за непропорционалност, или в смисъл, че препраща към съвкупност от седем хипотези, всяка от които съответства на специфичен риск, който е поставен в зависимост от условието да е непропорционален?

2 б) Трябва ли член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, доколкото обуславя ограничаването на достъпа до информация за икономическите собственици от „*риск*“, да се тълкува в смисъл, че ограничава преценката за съществуването и обхвата на този риск само до връзките, които икономическият собственик поддържа с правното образувание, по отношение на което той конкретно иска да се ограничи

достъпът до информация за качеството му на икономически собственик или в смисъл, че предполага да се вземат предвид връзките, които съответният икономически собственик поддържа с други правни образувания? Ако трябва да се вземат предвид връзките, поддържани с други правни образувания, трябва ли да се вземе предвид само качеството на икономически собственик по отношение на други правни образувания или трябва да се отчита всяка връзка, поддържана с други правни образувания? Ако трябва да се взема предвид всяка връзка, поддържана с други правни образувания, отразява ли се естеството на тази връзка на преценката за съществуването и за обхвата на риска?

2 в) Трябва ли член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, доколкото обуславя ограничаването на достъпа до информация за икономическите собственици от „*риск*“, да се тълкува в смисъл, че изключва възможността да се ползва защитата, произтичаща от ограничаване на достъпа, когато тази информация, съответно други данни, представени от икономическия собственик, за да докаже съществуването и обхвата на риска, на който е изложен, са лесно достъпни за трети лица чрез други информационни средства?

35 Въпрос № 3: относно понятието „непропорционален“ риск

3 Какви разнопосочни интереси следва да се вземат предвид при прилагането на член 30, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС, доколкото той обуславя ограничаването на достъпа до информация относно икономическия собственик от „непропорционален“ риск?